



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1682/2023
07.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Уњић, адвокат из ..., против противника предлагача Друштва за производњу, промет и услуге „МДЦП Јанић“ ДОО Наупаре, чији је пуномоћник Вељко Перовић, адвокат из ..., ради одређивања привремене мере пре покретања судског поступка, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2884/22 од 24.11.2022. године, у седници већа одржаној 07.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2884/22 од 24.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 2884/22 од 24.11.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу РЗ 58/22 од 07.10.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење предлога за одређивање привремене мере учињено поднеском предлагача од 29.07.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован предлог предлагача за одређивање привремене мере истакнут 29.07.2022. године, којим је тражено да суд наложи противнику предлагача, односно законском заступнику предлагача да одмах успостави раније стање утолико што ће на део кат. парцеле .. КО ... и то на западни део ове парцеле почев од тремеђе кат. парцеле .. власништво ББ из ..., кат. парцеле .. јавни пут и кат. парцеле .. (власништво противника предлагача) дуж асфалтног пута, с правцем југ – север, у канал поред асфалтног пута да постави извађене три бетонске пропусне цеви укупне дужине 3 м, на дужину од најмање 60 цм, односно до дубине канала, ове цеви затрпати и наспети до нивоа терена и оспособити ранији улаз за нормално пролажење. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован предлог предлагача да привремену меру спроведе јавни извршитељ Омер Екић из Ставом четвртим изреке, обавезан је

предлагач да противнику предлагача на име трошкова поступка исплати износ од 88.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 2884/22 од 24.11.2022. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ...10/23-др. закон), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају нема потребе за новим тумачењем права, нити расправљањем правног питања у интересу равноправности грађана имајући у виду разлоге које су нижестепени судови дали за одбијање предлога за одређивање привремене мере пре покретања судског поступка. Делом наводи ревизије се оспорава правилност закључка нижестепених судова о испуњености услова из члана 449. Закона о извршењу и обезбеђењу - ЗИО за одређивање привремене мере и указује на битне повреде одредаба парничног поступка из којег разлога се не може изјавити посебна ревизија.

Из изложених разлога и на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. ЗПП. Наведеном одредбом прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1. овог члана), а у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6.)

Решење којим је одбијен предлог за одређивање привремене мере пре покретања судског поступка, није решење којим се поступак правноснажно окончава. Због тога ревизија предлагача изјављена против другостепеног решења није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП с обзиром на то да се ревизијом побија одлука о привременој мери, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу наведених одредаба.

Побијаним решењем одлучено је о предлогу за одређивање привремене мере пре покретања судског поступка у смислу члана 447. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“ бр. 106/15 ... 9/20 – Аутентично тумачење). На поступак одлучивања о предлогу за одређивање привремене мере сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак и опште правило обезбеђења из извршног поступка (члан 426. ЗИО). По члану 27. ЗИО против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка. Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 320.

Закона о парничном поступку. Наведеном одредбом прописано је да странке не могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан (став 1. овог члана). Решење којим је одлучено о предлогу за одређивање привремене мере пре покретања судског поступка није решење који се поступак правноснажно окончава. Због тога ревизија предлагача није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, с обзиром на то да се ревизијом побија одлука о привременој мери, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу наведених одредаба.

Стога је на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Ивана Рађеновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић